

Авраамъ. Онъ же рече: еи азъ. И рече: да не возложуши руки твои на отроушица, ниже да сотвориши ему что: нимъ бо познахъ, яко боиша ты Бга, и не пощаждя еси сына твоего возлюбленнаго мнѣ ради. И возрѣвъ Авраамъ очима своими видѣ, и се оубо единъ держимъ рогами въ садъ Савиъ: и иде Авраамъ, и въздъ она, и вознесъ его ко возожженію въ мѣсто Изака сына своего. И нарече Авраамъ имя мѣсту тому, Гдѣ видѣ: да рече тѣ днѣ: на горѣ Гдѣ видѣ. И возвѣстѣ Гдѣ Авраамъ вторично съ нѣе, глагола: мною самъ казхъ, гдѣ Гдѣ, егже ради сотвориши еси гдѣ еи, и не пощаждя еси сына твоего возлюбленнаго мнѣ ради: роистинну блгословѣ блгословѣ та, и оумножа оумножъ сѣмя твоѣ, яко сѣзды нѣща, и яко потоки въ скрѣи моря: и нѣсѣднѣ сѣма твоѣ гдѣи въ поустатъ: и блгословѣтѣ въ сѣмени твоѣмъ вси плѣщи земни, занеже послышалъ еси гдѣи моѣ. Возвратѣ же Авраамъ ко отрокумъ своимъ, и постави идоша купни ко каадазю каадинному: и вѣла Абраамъ оу каадазѣ каадиннаго. Бысть же по гдѣхъ сихъ, и повѣдаша Авраамъ, гдѣи: се роди Мѣхъ и та сына братъ твоѣмъ Нахшрѣ. Оза первенца, и възвѣ братъ егъ, и въмѣла Оза Сурѣа, и Хазада, и Авѣа, и Фалаѣа, и Вадафа, и Вадыла. Вадыла же роди Ревѣкѣ: оубо еи синоу, иуже роди Мѣхъ Нахшрѣ братъ Аврааму. И наложница егъ, еиже имя Рѣма, роди и сѣа Тавѣа, и Тама, и Тухѣа, и Мшхъ.

Глава, кг.

Бысть же житіе. Саррино лѣтъ сто двѣдѣать сѣмь. И оумре Сарра во градѣ Арвѣ, иже естъ въ раздолѣ: еи естъ въ Хевронѣ въ землѣ Хананѣтѣи. И поиде же Авраамъ рыдати по Саррѣ и плакати. И поста Авраамъ въ мѣртваца своихъ, и рече сыновѣмъ Хеттѣовымъ, глагола: Присѣаникъ и приилицъ азъ емъ оу вѣзъ, дадите ми оубо стажаніе гроба между вами, да погребу мѣртваца моего въ мѣнѣ. Въспѣша же синоу Хеттѣовы ко Авраамъ, гдѣи: нн Господинѣ: Послаши же нѣхъ: црѣ въ Бга тѣ еи въ нѣхъ: ко иже ранихъ гробѣхъ нашихъ погребу мѣртваца твоего: никтоже бо въ нѣхъ возбранѣтъ гроба своихъ въ тѣе,

еже погребути мѣртваца твоего тамъ. Костѣвъ же Авраамъ поклонѣся народѣу Зѣмѣ, сыновѣмъ Хеттѣовымъ: и рече к нимъ Авраамъ, глагола: аще имате въ днѣи вѣи, яко погребути мѣртваца моего въ нѣхъ моѣхъ, послышѣте мнѣ, и рците въ мѣнѣ въ Хевронѣ. И да дастъ ми пещеру съхъви, иже естъ егъ, оубо на чѣсти сѣа егъ: сребромъ достѣишимъ да дастъ ми оу вѣ вѣхъ вѣстѣи гроба. Върѣвъ же сѣдѣше посредѣ сыновъ Хеттѣовыхъ: въспѣша же върѣвъ Хеттѣи къ Авраамъ, рече слышавшѣмъ сыновѣмъ Хеттѣовымъ, и вѣмъ приходѣшымъ ко градъ, гла: Оу мнѣ бѣди Гдѣи, и послышѣ мнѣ: сѣа и пещеру, иже въ нѣхъ тѣе дай: предъ вѣмъ граждѣи моимъ дахъ тѣе, погребу мѣртваца твоего. И поклонѣся Авраамъ предъ народомъ Зѣмѣ, и рече върѣвъ ко оумре предъ вѣмъ народомъ Зѣмѣ: понѣже по мнѣ еси, послышѣ мнѣ: сребро сѣа возми оу мнѣ, и погребу мѣртваца моего тамъ. Въспѣша же върѣвъ Авраамъ, гла: Нн Гдѣи: слышѣхъ бо, яко Зѣмѣ чѣтихъ съхъ дѣрѣхъ сребра: но что бѣло бы еи между мною и тобою: тѣе мѣртваца твоего погребу. И послыша Авраамъ върѣва, и даде Авраамъ върѣву сребро, еже гла ко оумре сыновъ Хеттѣовыхъ, чѣтире ста дѣрѣхъ сребра нѣхъишѣи купѣи. И бысть сѣа върѣново, еже въ въ сѣхъ пещерѣ, еже естъ анѣи въ Мамврин, сѣа и пещеру, иже въ въ нѣхъ, и блгоу древо, еже въ на сѣа, и въ еже естъ въ предѣлахъ егъ върѣта, Авраамъ, [бысть] въ стажаніе предъ сыновъ Хеттѣовымъ, и предъ вѣмъ приходѣшымъ ко градъ. По сихъ погребу Авраамъ Саррѣ женѣ своѣ въ пещерѣ сѣишѣи съхъи, иже естъ противъ Мамврин: сѣа естъ Хевронъ въ землѣ Хананѣтѣи. И оутверждѣно естъ сѣа, и пещера, иже въ на нѣхъ, Авраамъ въ стажаніе гроба въ сыновъ Хеттѣовыхъ.

Глава, кд.

Авраамъ же бѣше старъ, заматѣрѣвшѣи во днѣхъ: и Гдѣ бѣаши Авраамъ во вѣхъ. И рече Авраамъ рабѣ своему старѣшиму дому своему, въ каадазю иишѣи вѣмъ егъ: подожи рѣкѣ твоей подъ стѣноу моѣ, и заклѣну та Гдѣи Бгомъ нѣи и Бгомъ Зѣмѣ, да не поимѣши сына моего Изака жени въ днѣи Хананѣтѣи, съ нимъ же азъ живѣ въ нѣхъ: Но токъш на Зѣмѣи моѣ, и дѣже родѣхъ, поидѣши,

и ко плѣмни моѣмъ, и поимѣши женѣ сына моего Изака въ нѣхъ. Рече же к нѣмъ рабъ: еда оубо не возхощѣти ити жена въ нѣхъ со мною на Зѣмѣи сѣи, возвращѣши сѣна твоего въ Зѣмѣи, и нѣже нѣхъ еси: Рече же к нѣмъ Авраамъ: вѣмѣи сѣе, да не въратѣши сѣна моего онѣмъ. Гдѣ Бгъ нѣеи и Бгъ Зѣмѣи, иже поама нѣ дому оца моего, и въ Зѣмѣи въ нѣхъ родѣхъ, иже гла мнѣ, и нѣже каада мнѣ, глагола: тѣе дамъ Зѣмѣи сѣи и сѣмѣни твоѣмъ, тои послѣтъ агаа своего предъ тобою, и поимѣши женѣ сына моего Изака въ нѣхъ. Аще же не возхощѣтъ жена понѣи тобою въ Зѣмѣи сѣи, чѣстѣ бѣдѣи въ каадазѣи моѣ: тои сѣна моего не возвратѣ тамъ. И положи рабъ рѣкѣ своѣ подъ стѣноу Авраамъ гдѣи своѣ, и каада емъ въ сѣишѣи сѣмъ. И въздъ рабъ дѣать вѣаки въ вѣаки гдѣи своѣ, и въ вѣхъ вѣахъ гдѣи своѣ съ собою: и возстахъ иде въ Мисопотамію во градъ Нахшрѣ. И постави вѣаки въ нѣхъ гдѣи оу каадазѣи водѣмъ подъ вѣи, егда нѣхъ оахъ [женѣ] почерпѣти воды. И рече: Гдѣи: Бже гдѣи моѣ Авраамъ, блговѣтѣи предъ мною днѣи, и сотвори мѣлаость въ гдѣи моѣ Авраамомъ. Се азъ стахъ оу каадазѣи водѣмъ: дѣи же живѣишѣи ко градъ, нѣхъ оахъ почерпѣти воды. И сѣдѣтъ дѣица, еиже азъ рѣкѣ: прикаони водонѣхъ твоѣ, да пою, и рече тѣи: пн тѣи, и вѣаки твоѣ напою, дондеже напѣтѣса: сѣи оубо вѣахъ еси рабѣ твоѣмъ Изаку: и по гдѣи оубѣи, икоу сотвориша еи мѣлаость въ господномъ моѣмъ Авраамѣ. И бысть, прѣжде нѣже скончатѣ емъ гдѣишѣи во оубѣи своѣмъ: и се Ревѣкѣ нѣхъ оахъ, иже роди Рабѣу, сѣнъ Мѣхъи женѣ Нахшрѣ, брата же Авраамъ, дѣрѣши водонѣхъ на рѣмѣи своихъ. Дѣица же бѣше доерозачна сѣа: дѣа въ, мѣхъ не позна еа. сонѣдѣи жена каадазѣи, напоиши водонѣхъ свои, и вѣдѣе. Тѣе же рабъ ко сѣтѣи еи, и рече: напою ма мѣла водѣи въ водонѣхъ твоѣхъ. Сѣа же рече: пн господинѣ. И потѣса, и сѣа водонѣхъ на мѣища своѣ, и напою его, дондеже напѣтѣса. И рече: и вѣаки твоѣмъ мѣи, дондеже вѣи напѣтѣса. И потѣса, и нѣспрѣдѣи водонѣхъ въ поао: и тѣе пакѣ на каадазѣи почерпѣти воды и вѣа вѣаки твоѣмъ вѣмъ. Чѣишѣи же вѣаки твоѣмъ: и по мѣлачѣи, да оубо вѣмъ, аще блговѣтѣи Бгъ пѣтъ емъ, или нн. Бысть же, егда

прѣстѣа вѣи вѣаки твоѣмъ, въздъ чѣхъ оубо вѣи вѣаки твоѣмъ по дѣрѣмъ, и даа вѣаки твоѣмъ на рѣи еа: дѣать вѣаки твоѣмъ въ нѣхъ. И вопрои и, и рече: чѣа еси дѣи: повѣждѣ мнѣ, аще естъ оу оца твоего мѣсто нѣмъ вѣтѣи: Она же рече емъ: дѣи Рабѣула емъ [сѣна] Мѣхъи, егже роди Нахшрѣ. И рече емъ, и павѣи нѣ сѣна моего оубо нѣхъ, и мѣсто вѣтѣи. И блгословѣхъ чѣхъ, поклонѣся Гдѣ. И рече: блгословѣхъ Гдѣ Бгъ господина моего Авраамъ, иже не оушѣи правды своѣ, и истинѣи въ господина моего: и мнѣ блговѣтѣи Гдѣ, въ домѣ брата гдѣи моего. И тѣишѣи дѣица въ домѣ матери своѣ, повѣда по гдѣишѣи сѣмъ. Ревѣкѣ же бѣше братъ, емъ же имя Лавѣа: и тѣе Лавѣа въ чѣхъ вѣи на каадазѣ. И бысть, егда видѣ оубо вѣи, и вѣаки твоѣмъ вѣи своѣ, и егда вѣишѣи сѣишѣи сѣи своѣ, глаголишѣа: сѣи гла мнѣ чѣхъ: и прѣиде въ чѣишѣи, стоахъ емъ оу вѣаки твоѣмъ оу каадазѣ. И рече емъ: гдѣи, вѣишѣи блгословѣишѣи въ Гдѣ, почто стѣиши вѣи: азъ же оубо вѣахъ хѣишѣи, и мѣсто вѣаки твоѣмъ. И вѣишѣи чѣишѣи въ домѣ: и вѣзѣдѣа вѣаки твоѣмъ, и даде павѣи и сѣно вѣаки твоѣмъ, и воды оубо вѣишѣи нѣхъ егъ, и ногѣи мѣхъи, иже бѣхъ сѣишѣи: И предадиши нѣхъ хѣишѣи вѣи. И рече: не имѣа, дондеже возгѣи сѣишѣи моѣ. И рече: гдѣи. И рече: рабъ Авраамъ емъ азъ: Гдѣ же блгословѣи гдѣи моѣ оубо, и вѣаки твоѣмъ: и даде емъ оуби и тѣацѣи, сѣишѣи и вѣаки, и вѣаки твоѣмъ и оуби. И роди Сарра, жена гдѣи моѣ, сѣна единѣи гдѣи моѣ, сотѣишѣишѣи емъ, и даде емъ, сѣна имѣишѣи. И закла ма гдѣи моѣ, глагола: не поимѣши женѣ сына моего въ днѣи Хананѣтѣи, въ нѣхъ азъ оубо вѣишѣи въ Зѣмѣи нѣхъ: Но въ домѣ оца моего поидѣи, и въ пѣма моѣ, и поимѣши женѣ сына моего въ нѣхъ. Рѣхъ же [азъ] гдѣи моѣ: агда не возхощѣтъ жена со мною ити: И рече мнѣ: Гдѣ Бгъ, емъ же блговѣтѣи предъ нѣмъ, онѣ послѣтъ агаа своего съ тобою, и блговѣтѣи пѣтъ твоѣ: и поимѣши женѣ сына моего въ нѣхъ моѣ, и въ домѣ оца моего. Тогда бѣдѣи чѣстѣи въ заклѣишѣи моѣ: егда бо дондеши въ пѣма моѣ, и не дадѣши тѣи: и бѣдѣи чѣстѣи въ заклѣишѣи моѣ. И прѣидѣ днѣи на каадазѣи рѣишѣи: Гдѣи, Бже господина моего Авраамъ, аще тѣи блговѣтѣишѣи